

ת"פ 22170/11/14 - מדינת ישראל נגד ולדימיר זאב וול אנדרוסיאק

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 22170-11-14 מדינת ישראל נ' אנדרוסיאק
לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
מדינת ישראל

11 ינואר 2017

נגד
הנאשם
ולדימיר זאב וול אנדרוסיאק

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפית ברדה

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי

אין הופעה לנאשם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המתלוננת הגישה בקשה לקבל עותק פסק הדין שניתן בתיק זה.

בא-כוח הנאשם מתנגדת לבקשה, וטוענת כי המתלוננת לא נימקה את הבסיס לבקשתה ובקשתה אינה עומדת בהוראות שנקבעו בחוק זכויות נפגעי עבירה - תשס"א, 2001 (להלן: "חוק זכויות נפגעי עבירה").

באת-כוח המאשימה טוענת כי המתלוננת היא נפגעת העבירה, הייתה אשתו של הנאשם במועד האירוע נשוא כתב האישום, וזכותה לקבל מידע לפי חוק זכויות נפגעי עבירה. עוד טוענת באת-כוח המאשימה כי לפי הנחיות פרקליט המדינה - הנחיה מספר 14.7 שעניינה "סיוע לקרבן עבירה ולעדי תביעה בהליך הפלילי" מיום 1.8.2011, פרקליט המטפל בתיק ימסור לקרבן העבירה, אם יתבקש, את הכרעת הדין ואת העונש שהוטל על הנאשם. באת-כוח המאשימה טוענת כי לו הייתה המתלוננת פונה לתביעה ומבקשת עותק כאמור, הייתה מקבלת, ללא צורך בהגשת בקשה לבית-המשפט.

עוד מפנה באת-כוח המאשימה לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד - 1984 (להלן: "חוק בתי המשפט"), וטוענת כי כל אזרח יכול לעיין בתיק, וכמו כן, ובכל מקרה ניתן לעיין במסמכים שיפורסמו בוודאי בקרוב באינטרנט.

עמוד 1

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני מורה כי המאשימה תמסור למתלוננת עותק מהכרעת הדין ועותק מגזר הדין ודוחה את התנגדות באת-כוח הנאשם, וזאת מהנימוקים הבאים:

אמנם חוק זכויות נפגעי עבירה אינו קובע כי יועבר לקרבן העבירה עותק מגזר הדין, אלא רק מידע אודותיו. אולם, בהתאם לחוק בתי המשפט ולתקנות בית-המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג - 2003, שהותקנו מכוח חוק בתי המשפט, נקבע כי כל אדם רשאי לעיין בהחלטות שאינן אסורות לפרסום על-פי דין (תקנה 2) וכי כל אדם רשאי לבקש מבית-המשפט לעיין בתיק בית-המשפט, ובלבד שהעיון בו אינו אסור על-פי דין (תקנה 4).

ברע"א 943/15 קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (23.6.2015), נקבע כי לכל אדם קיימת זכות עקרונית לעיין בתיק בית-המשפט, גם אם אינו בעל דין, שזכות זו נגזרת מעקרונ פומביות הדין.

עוד נקבע כי בחינת בקשה של מי שאינו בעל דין ועיון בתיק נעשית במסלול תלת שלבי. איישם את אמות המידה שנקבעו בנסיבות המקרה שבפניי:

בשלב ראשון נבחן האם קיים איסור בדין לעיון בחומר המבוקש, ובמקרה דנן התשובה שלילית.

בשלב שני נבחן האם העיון מוצדק, כאשר לאור פומביות הדין, נקודת המוצא היא שיש לאפשר את העיון והנטל למניעת העיון מוטל על כתפי המתנגד לכך. בענייננו, נוכח העובדה שהמתלוננת היא קרבן העבירה, אני סבורה שיש לאפשר לה את העיון במסמכים. אציין כי לפי פסיקת בתי המשפט לא מוטל על המתלוננת לנמק לאיזה צורך היא מבקשת את המסמכים, ולא שוכנעתי מטענות ב"כ הנאשם שיש הצדקה למנוע זאת ממנה.

בפי באת-כוח הנאשם לא הייתה כל טענה מהותית או קונקרטי מדוע היא סבורה שאין למסור את החומר המבוקש לעיון המתלוננת.

בשלב שלישי יש לבחון כיצד ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית ככל האפשר בזכותו של הנאשם. לא נטען על-ידי באת-כוח הנאשם, שיש למנוע עיון בחלק מסוים מגזר הדין, ולא נטען כי עיון זה עלול להסב לו פגיעה.

(כמו כן, ראה החלטות דומות בת"פ (שלום י-ם) 42245-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.2.2015); ת"פ (שלום י-ם) 6924/08 **אבוקסיס נ' תביעות ירושלים** (22.7.2014); תפ"ח (מח' ב"ש) 101/04 **פלונית נ' מדינת ישראל** (10.04.2007)).

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ז, 11/01/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

